

Den 10. august 2005 afgav jeg en endelig rapport om inspektionen den 26. april 2004 af Pensionen Kastanienborg. Jeg bad i rapporten om nærmere oplysninger mv. fra Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Jeg har efterfølgende modtaget en udtalelse af 1. november 2005 fra direktoratet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad pkt. 5.2. Supervision af psykolog/psykiater

Pensionen oplyste under inspektionen at pensionen for år tilbage havde ansøgt Direktoratet for Kriminalforsorgen om supervision af personalet fra en psykolog eller en psykiater, men at pensionen trods flere rykkere ikke havde modtaget svar fra direktoratet. Pensionen oplyste desuden at pensionen tillige har et generelt ønske om timer til fast psykologbistand til pensionens beboere.

Jeg bad om direktoratets bemærkninger til det af pensionen oplyste vedrørende pensionens ansøgning om timer til supervision af en psykolog eller psykiater.

Direktoratet har i udtalelse af 1. november 2005 oplyst følgende:

”Direktoratet kan bekræfte, at man har modtaget en ansøgning om timer til supervision via psykolog/psykiater i juni 2004.

Direktoratet og pensionen drøftede efterfølgende indholdet af ansøgningen, men direktoratet traf ikke nogen endelig afgørelse på daværende tidspunkt og meddelte på grund af en procedurefejl ikke pensionen dette.

I marts 2005 rykkede pensionen for et svar på dens ansøgning. Direktoratet skrev efterfølgende til pensionen, at man havde modtaget ansøgningen, og at den ville blive behandlet inden for kort tid. Ansøgningen blev på grund af en beklagelig fejl imidlertid ikke behandlet.

For så vidt angår indholdet af ansøgningen kan det oplyses, at en arbejdsgruppe under direktoratet i øjeblikket vurderer pensionens faglige indhold og virke, herunder graden af specialisering og ressourcefordeling på pensionerne. Denne arbejdsgruppe forventer at komme med en indstilling i foråret 2006. Der vil derfor ikke blive taget stilling til denne ansøgning, før arbejdsgruppens indstilling foreligger. Pensionen er blevet orienteret om dette.”

Jeg har noteret mig direktoratets beklagelse af at ansøgningen (på grund af en fejl) ikke blev behandlet til trods for direktoratets udtrykkelige tilkendegivelse i marts 2005 om at dette ville ske inden for kort tid.

Da direktoratet (nu) afventer indstilling fra en arbejdsgruppe under direktoratet der – så vidt jeg kan forstå – vil komme til at omfatte spørgsmål med relation til ovennævnte ansøgning, og at direktoratet har underrettet pensionen herom, foretager jeg mig ikke yderligere vedrørende dette punkt.

Ad pkt. 15 Stikprøvevise urinprøver

Pensionen rejste under inspektionen spørgsmålet om det problematiske i kravet om stikprøvevise urinprøvekontroller i pensionen. Pensionen henviste blandt andet til at kravet stemmer dårligt overens med huset tankegang om tillid mellem personale og beboere og til at pensionen ikke har problemer med euforiserende stoffer. Pensionen anførte på den baggrund at reglerne efter pensionens opfattelse er for generelle og at de bør tilpasses den enkelte institution.

Jeg gennemgik i den endelige rapport straffuldbyrdsloven § 60 a, forarbejderne hertil og henholdsvis undersøgelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 826 af 26. juli 2004) og undersøgelsesvejledningen (vejledning nr. 68 af 19. juli 2004) hvori de overordnede regler er udmøntet i. Jeg gennemgik desuden relevante uddrag af Direktoratet for Kriminalforsorgens skrivelse nr. 69 af 28. juli 2004 om blandt andet ud-

tagning af urinprøver efter straffuldbyrdelseslovens § 60 a mv. til kriminalforsorgens institutioner og afdelinger. Endelig blev flerårsaftalen for kriminalforsorgen 2004-2007 og dennes omtale af urinprøvekontrollen fremhævet.

Herefter anførte jeg følgende:

”Jeg skal først bemærke at da Folketinget ikke er omfattet af ombudsmandens kompetence (§ 7, stk. 1, i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand), kan ombudsmanden ikke tage stilling til selve det forhold at der nu kan gennemføres urinprøvekontrol også uden konkret begrundelse herfor.

Jeg skal dernæst anføre at som jeg forstår straffuldbyrdelseslovens § 60 a og bekendtgørelsen fastsat i henhold hertil, er der ikke noget til hinder for at kriminalforsorgens pensioner ikke omfattes af kravet om stikprøvevise urinprøver idet der med reglerne er indført en hjemmel til at der kan træffes bestemmelse om at en indsat skal afgive urinprøve. Det følger desuden ikke af hverken de almindelige eller specielle bemærkninger til lovforslaget (eller af flerårsaftalen) at det har været forudsat at også pensionerne skal gennemføre stikprøvevise urinprøver.

Direktoratet har imidlertid ved skrivelse af 28. juli 2004 meddelt at institutionerne skal sikre at der tages stikprøvevise urinprøver svarende til ca. 2 % af institutionens daglige belægning opgjort pr. måned. Så vidt jeg forstår det, er det således direktoratet som har truffet bestemmelse om at samtlige institutioner, herunder pensionerne, skal foretage den nævnte kontrol.

Jeg beder på grundlag heraf direktoratet om oplysning om baggrunden for at også kriminalforsorgens pensioner er omfattet af pligten til at foretage stikprøvevise urinprøver. Jeg henviser i den forbindelse tillige til undersøgelsesvejledningen hvoraf det fremgår at ”reglerne om undersøgelse gælder (principielt) også for kriminalforsorgens pensioner...”.

Jeg beder desuden om direktoratets bemærkninger til det af pensionen anførte til støtte for at kravet om stikprøvevise urinprøver ikke bør gælde for pensionen (pensionerne).”

Direktoratet har i udtalelse af 1. november 2005 anført følgende:

”Direktoratet kan oplyse, at baggrunden for, at pligten til at foretage stikprøvevise urinprøver gælder samtlige institutioner, herunder pensionerne, er et ønske om at hindre misbrug af euforiserende stoffer. Direktoratet skal i den forbindelse bemærke, at der ikke i forarbejderne til straffuld-

byrdelseslovens § 60 a er sondret mellem de forskellige typer institutioner.

For så vidt angår undersøgelsesvejledningen følger det af denne, at reglerne om undersøgelse (rectal-/vaginalundersøgelse) ikke bør finde sted i pensionerne. Samme forbehold er der helt bevidst ikke taget i relation til straffuldbyrdelseslovens § 60 a.

Direktoratet finder ikke, at pensionens oplysning om, at kravet om stikprøvevise urinprøver ikke stemmer overens med husets tankegang, bør ændre den eksisterende ordning.

Heller ikke pensionens oplysning om, at der ikke på pensionen Kastanienborg er konstateret problemer med euforiserende stoffer, og at man er meget restriktiv i forhold til blandt andet hashrygning, finder direktoratet, bør fritage pensionerne for den eksisterende ordning.

Det bemærkes endelig, at der på pensionerne i perioden juni – september 2005 er funder 32 prøver, der var positive for hash, samt 11 prøver, der var positive for hårde stoffer.

Direktoratet skal således konkludere, at man ikke agter at ændre den eksisterende ordning om, at der også for pensionerne er pligt til at foretage stikprøvevise urinprøver.”

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig herefter ikke yderligere.

Pkt. 19. Opfølgning

Jeg betragter herefter inspektionssagen som afsluttet.

Pkt. 20. Underretning

Denne rapport sendes til Pensionen Kastanienborg, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Folketingets Retsudvalg og pensionens beboere.